

Ο Μέγας Αντώνιος

Ο Αντώνιος ο Μέγας γεννήθηκε γύρω στο 251 μ.Χ. στην πόλη Κομά της Άνω Αιγύπτου, κοντά στη Μέμφιδα, από πλούσιους αλλά ευλαβείς γονείς. Από την παιδική του ηλικία τον διακατείχαν η αυτάρκεια και η ολιγάρκεια. Ορφάνεψε σε ηλικία περίπου 20 ετών και από τους δύο γονείς του και απέμεινε με την μικρότερη αδερφή του.

Έμαθε μόνος τα γράμματα που θεωρούσε βασικά. Ήταν γνώστης της Αγίας Γραφής, που την είχε αποστηθίσει. Έξι μήνες μετά το θάνατο των γονιών του ο Αντώνιος άκουσε στην εκκλησία την Ευαγγελική περικοπή του πλούσιου νέου, στην οποία αναφέρεται ότι ο Χριστός είπε στον πλούσιο νέο: «πούλησε τα υπάρχοντά σου και δος τα στους φτωχούς». Συγκινημένος από την ευαγγελική περικοπή, μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς. Επίσης, εμπιστεύτηκε την αδερφή του σ' ένα μοναστήρι.

Ο ίδιος αποσύρθηκε στην έρημο όπου έζησε ασκητικά, τρώγοντας ελάχιστο ψωμί κάθε μέρα. Έπειτα από είκοσι ολόκληρα χρόνια σκληρής ασκήσεως πνευματικού αγώνα, ακατάπαυτης προσευχής και φοβερών πειρασμών, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά σε ανθρώπους. Η αποδοχή που είχε ήταν ευρύτατη και μάλιστα έρχονταν σε αυτόν οι ασθενείς για να τους θεραπεύσει ακόμα. Θεράπευε τους ασθενείς χωρίς να διατάζει, αλλά επικαλούνταν το όνομα του Θεού. Αργότερα, πήγε κοντά στα ερείπια ενός φρουρίου και κατοίκησε σε σπήλαιο χωρίς να τον βλέπει κανένας και χωρίς να δέχεται κανέναν παρά μόνο έναν γνωστό του, ο οποίος του έφερνε κάθε έξι μήνες ψωμί για ολόκληρο το εξάμηνο.

Το 311, στους φοβερούς διωγμούς των χριστιανών που οργανώθηκαν την εποχή του Μαξιμιανού εγκατέλειψε το ερημητήριό του και έδωσε τη σκληρή μάχη του πιστού κατά της ειδωλολατρίας και της απάτης. Το ίδιο έγινε σαράντα χρόνια αργότερα όταν σε ηλικία εκατό χρονών πήγε για μια ακόμη φορά, στην Αλεξάνδρεια, για να καταπολεμήσει την αίρεση του Αρείου. Είχε αλληλογραφία με το Μεγάλο Κωνσταντίνο και τους γιους του οι οποίοι τον σέβονταν βαθύτατα και ζητούσαν τις συμβουλές του. Λένε μάλιστα ότι, ενώ ο Άγιος βρισκόταν ακόμα στη ζωή, έβλεπε τις ψυχές των ανθρώπων που έβγαιναν από το σώμα τους, καθώς και τους δαίμονες που τις οδηγούσαν.

Ήταν πολύ αυστηρός με τη ζωή του. Κάποτε όμως που τον επισκέφθηκε ένας κυνηγός, τον είδε να αστειεύεται με τους μαθητές του. Ο κυνηγός απόρησε. Ο άγιος τότε του ζήτησε να τεντώσει το τόξο του και όταν κόντευε να σπάσει η χορδή, του είπε ότι έτσι είναι και η ασκητική ζωή. Όταν ο άνθρωπος δεν αντέχει να προχωρήσει περισσότερο, χρειάζεται να κάνει μία μικρή αλλαγή επικοινωνώντας με τους άλλους, να ξεκουραστεί δείχνοντας αγάπη στους άλλους και κατόπιν να συνεχίσει τον αγώνα της προσευχής.

Ο Μέγας Αντώνιος κοιμήθηκε το 356 μ.Χ. Προέβλεψε με θαυμαστή ακρίβεια το θάνατό του, ο οποίος συνέβηκε σε ηλικία εκατόν πέντε χρόνων. Η μνήμη του γιορτάζεται στις 17 Ιανουαρίου. Μία από τις τελευταίες επιθυμίες του Οσίου ήταν να μη φανερωθεί ο τόπος της ταφής του. Ωστόσο, οι μοναχοί που ασκήτευαν κοντά του έλεγαν ότι κατείχαν το ιερό λείψανό του, το οποίο στα χρόνια του Ιουστινιανού (το 561 μ.Χ.), κατατέθηκε στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Αλεξάνδρεια και από εκεί αργότερα, το 635 μ.Χ., μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη.

Η μνήμη του Οσίου εορτάζεται κάθε χρόνο στις 17 Ιανουαρίου.

Ερωτήσεις:

1. Τι ήταν αυτό που έφερε τον άγιο κοντά στο μοναχισμό;
2. Πώς ο άγιος Αντώνιος κατάφερε να θεραπεύει τους ασθενείς;
3. Γιατί ο κόσμος τον αποδεχόταν;
4. Τι θέλει να μας πει η ιστορία του Αγίου με τον κυνηγό;
5. Ζητά η Εκκλησία από εμάς να είμαστε σκυθρωποί και λυπημένοι;